

[Clara Munck.]

fundet og give til dem, der ikke havde brug for det og ikke i samme grad burde tilgodeses, når vi skulle varetage de sociale interesser. Vi har peget på — og det har vi også gjort i betænkningen — at for os er det helt naturligt, når vi er kommet ud over selve grundforsørgelsen, at man så selv bør bidrage til forsørgelsen i alderdommen. Vi havde ønsket, at man kunne drøfte spørgsmålet om, med hvilken procent vi skulle forhøje indbetalingerne til den fulde folkepension, og derfor vil vi også i modsætning til den højtærede socialminister fastholde — hvis den højtærede socialminister virkelig ville have æren, og jeg forstod i slutningen af den højtærede ministers tale, at det var noget meget væsentligt for at gennemføre fuld folkepension — at det ville have klædt forslagene, om de havde nærmet sig den fulde folkepension noget mere end den ønsketænkning, hr. Steincke i sin tid kunne give udtryk for, men som den højtærede socialminister faktisk havde mulighed for at gøre til mere end ønsketænkning, nemlig en realitet, og det er det, vi andre har prøvet under udvalgsbehandlingen.

Jeg vil gerne lige for en ordens skyld sige til den højtærede socialminister, at jeg har da aldrig givet udtryk for, at mit parti — det kan jeg slet ikke give udtryk for — eller langt mindre jeg selv mener, at det, vi skal beskæftige os med her, er en svensk ordning. For mig at se har vi en udmærket folke-, invalide- og enkepensionslovgivning som grundlag. For mig at se var det langt mere nærliggende, at vi udbyggede vor egen lovgivning, at vi havde benyttet netop denne anledning til udbygning, fremfor at lade alt det gode, vi selv har, hvile for at se på noget, som måske ikke engang senere vil egne sig til vore forhold, og derfor kan man altså ikke sige til mig, at jeg ved at forlange grundbeløbene forhøjet lægger hindringer i vejen for en svensk ordning. Jeg er ikke sikker på, at jeg ikke absolut foretrækker vor egen ordning udbygget på den måde, vi kender den her.

Jeg vil til den højtærede finansminister sige — bortset fra at jeg ikke skal blande mig i den direkte diskussion, og bortset fra at det naturligvis ligger mig fjernt at benytte mig af et ordvalg og en stemmeføring, som den højtærede finansminister

gjorde her — at jeg som ordfører for min gruppe ved første behandling af disse lovforslag i høj grad efterlyste spørgsmålet om muligheden for, at også tjenestemændenes forhold kunne afklares. Jeg sagde dengang, at vi nu havde fået forståelsen af, at dette udvalg skulle slutte sit arbejde inden 1. april, og tilføjede, at det konservative folkeparti har den opfattelse, at det under finansministeriet i juni 1963 nedsatte udvalg til behandling af tjenestemændenes forhold til folkepension nu må kunne fremskynde og afslutte sit arbejde, al den stund man kender såvel dette forslag om fuld folkepension som loven om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Vi mener derfor ikke, at vi helt kan nøjes med den højtærede socialministers formodning om, at arbejdet kan afsluttes, inden denne lov træder i kraft den 1. april 1965.

Jeg benyttede også lejligheden, da jeg var heroppe tidligere, til at understrege den skuffelse, det havde været for os i udvalget af den højtærede finansminister at få oplyst, at det pågældende udvalg end ikke havde beskæftiget sig med loven om Arbejdsmarkedets Tillægspension eller disse lovforslag. Jeg synes nok, det er naturligt på ny at få understreget, at den konservative folketingsgruppe i høj grad har efterlyst en løsning på tjenestemændenes problemer.

Chr. Madsen: Jeg har et par bemærkninger til den højtærede socialminister.

For det første er jeg enig med ministeren i, at de lovforslag, som vi nu har til behandling, vil vanskeliggøre fortsat lovgivningsarbejde med en overbygning, så at man ender med at få en nogenlunde ordentlig, sammenlagt pension med alt, hvad der kan lægges deri, altså en pensionsordning, der kommer til at gælde hele befolkningen, med en målsætning, som det er blevet sagt et par gange før, på ca. $\frac{2}{3}$ af en arbejdsløn. Hvis jeg har forstået ministeren rigtigt, var det det, han mente, og jeg er enig med ham deri.

Den højtærede minister siger, at jeg løber fra den indstilling, jeg afgav i folkepensionskommissionen. Jeg vil da gerne gøre ministeren og andre opmærksom på, at det kan da ikke være tilfældet, hvis man ellers kan forstå, hvad der er skrevet på